

दानियेलचे पुस्तक - क्रमांक बारा

अंधार

Jeff Pippenger

2023-12-07

प्रेरित वचनामध्ये दुप्पट केलेला एखादा शब्द किंवा वाक्यांश हा दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाचे प्रतीक आहे.

नेबुखदनेझराच्या राज्याच्या दुसऱ्या वर्षी नेबुखदनेझराला स्वप्ने पडली; त्यामुळे त्याचा आत्मा व्याकुळ झाला, आणि त्याची झोप त्याच्यापासून उडून गेली. मग राजाने जादूगार, ज्योतिषी, मंत्रतंत्र करणारे, आणि खल्दी लोक यांना बोलावण्याची आज्ञा केली, जेणेकरून त्यांनी राजाला त्याची स्वप्ने सांगावीत. तेव्हा ते येऊन राजासमोर उभे राहिले. आणि राजा त्यांना म्हणाला, मला एक स्वप्न पडले आहे, आणि ते स्वप्न जाणून घेण्यासाठी माझा आत्मा व्याकुळ झाला आहे. दानिएल 2:1-3.

रात्रीच्या "अंधकारात" नेबुखदनेझराने एका प्रतिमेचे स्वप्न पाहिले, परंतु त्याला ते स्वप्न आठवता आले नाही. रात्रीच्या स्वप्नात त्याने एका प्रतिमेचे स्वप्न पाहिले, परंतु त्या प्रतिमेचे स्वप्न त्याच्या आकलनाला तितकेच अंधकारमय होते, जितकी ती रात्र होती ज्यावेळी त्याने ते स्वप्न पाहिले होते.

मग कल्दयांनी राजाशी अरामिक भाषेत म्हटले, हे राजन्, चिरायू हो: स्वप्न आपल्या सेवकांना सांगावे, म्हणजे आम्ही त्याचा अर्थ दाखवू. राजाने उत्तर देऊन कल्दयांना म्हटले, ही गोष्ट माझ्यापासून निघून गेली आहे: जर तुम्ही मला स्वप्न आणि त्याचा अर्थ कळविला नाही, तर तुमचे तुकडे तुकडे केले जातील, आणि तुमची घरे उकिरडा केली जातील. परंतु जर तुम्ही स्वप्न आणि त्याचा अर्थ दाखविला, तर तुम्हाला माझ्याकडून दाने, बक्षिसे आणि मोठा मान मिळेल: म्हणून मला स्वप्न आणि त्याचा अर्थ दाखवा. दानियेल 2:4-7.

नेबुखदनेझराच्या प्रतिमेच्या स्वप्नाची परीक्षा ही अशी परीक्षा होती की, अंधकाराने आच्छादित असलेल्या एका प्रतिमेचे अचूक भविष्यवाणीपर वर्णन, तसेच त्या स्वप्नातील आशयाचे स्पष्टीकरण, कोण देऊ शकतो हे ओळखण्यासाठी ती ठरविण्यात आली होती. मिलराईट इतिहासात मध्यरात्रीच्या घोषणेच्या संदेशाशी जोडलेला दुसऱ्या देवदूताचा संदेश, कर्मेल पर्वतावरील स्पर्धेत एलियाद्वारे पूर्वरूपित झाला होता. ती देखील अशीच एक परीक्षा होती की जी केवळ खरा देव कोण आहे हेच नव्हे, तर खरा संदेश कोण आहे हेही प्रकट करणार होती. सिस्टर व्हाइट ज्यांच्याविषयी थेट म्हणतात की त्यांचे पूर्वरूप एलिया होता, ते विल्यम मिलर, कर्मेल पर्वतावरील एलियाचे प्रतिनिधित्व करित होते. तरीही, जितके विल्यम मिलर यांचे प्रतिनिधित्व होत होते त्यापेक्षा अधिक, त्यांना समजण्यासाठी ज्या भविष्यवाणीच्या अर्थलक्षणाच्या नियमांकडे मार्गदर्शन करण्यात आले होते त्यांचे प्रतिनिधित्व होत होते. कर्मेल पर्वतावर पुरुष देव बाळ याचे संदेशे आणि स्त्री देवता अशतारोथ हिचे संदेशे हे खोटे संदेशे असल्याचे प्रदर्शित झाले. मिलराईटांच्या इतिहासात, कर्मेल पर्वताने पूर्वरूपित केल्याप्रमाणे, प्रॉटेस्टंट चर्चस खोटे संदेशे असल्याचे प्रदर्शित झाले.

जेव्हा प्रॉटेस्टंट चर्चांनी विल्यम मिलर यांच्या भविष्यवाणीच्या अर्थलक्षणाच्या नियमांचा आपला नकार प्रकट केला, तेव्हा त्या रोमच्या कन्या बनल्या. भविष्यवाणीच्या दृष्टीने, कन्या ही तिच्या मातेची प्रतिमा असते. मिलराईट इतिहासात प्रॉटेस्टंटंनी ज्या परीक्षेत अपयश पत्करले, तीच परीक्षा त्या पशूच्या प्रतिमेला (कन्येला) ओळख देणारी व उत्पन्न करणारी ठरली. तेथेच खऱ्या प्रॉटेस्टंटवादाचे शिंग धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवादाच्या शिंगाच्या विरोधात प्रकट झाले. नेबुखदनेझर अर्थलक्षणाची मागणी करित होता, आणि तसे करत असताना तो, दैवी व्यवस्थेने, खोटे आणि खरे अशा दोन्ही संदेशांच्या प्रकटीकरणाच्या निर्मितीत सहभागी होता.

ते पुन्हा उत्तर देऊन म्हणाले, "राजाने आपल्या दासांना ते स्वप्न सांगावे, म्हणजे आम्ही त्याचा अर्थ प्रकट करू." राजा उत्तर देऊन म्हणाला, "तुम्ही वेळ काढू पाहत आहात, हे मला निश्चित ठाऊक आहे, कारण तुम्हाला दिसते

की ती गोष्ट माझ्या स्मरणानून निघून गेली आहे. पण जर तुम्ही मला ते स्वप्न कळविले नाही, तर तुमच्यासाठी एकच हुकूम आहे; कारण वेळ बदलोपर्यंत माझ्यासमोर सांगण्यासाठी तुम्ही खोटे व भ्रष्ट शब्द तयार करून ठेवले आहेत. म्हणून मला ते स्वप्न सांगा, म्हणजे मला कळेल की तुम्ही त्याचा अर्थही प्रकट करू शकता.” दानियेल 2:7-9.

परीक्षेच्या कालखंडांच्या समाप्तीला, कर्मेल पर्वतावर आणि २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी जी भिन्नता प्रदर्शित झाली होती, तीच दानिएलच्या दुसऱ्या अध्यायातही चित्रित करण्यात आली. कर्मेल पर्वत, मिलराइट इतिहास आणि नबुखदनेस्सराच्या मूर्तीच्या स्वप्नाच्या या तीन भविष्यसूचक प्रतिरूपांमध्ये, एलियाह, मिलर आणि दानिएल यांनी प्रतिनिधित्व केलेल्या योग्य भविष्यसूचक अर्थलावण्यावर भर आहे. त्या स्वप्नाचा अर्थ हाच तो संदेश आहे जो त्या इतिहासात उघड केला जातो, ज्यामध्ये संदेष्यांचे दोन वर्ग प्रकट होतात.

कल्दी लोकांनी राजासमोर उत्तर देऊन म्हटले, पृथ्वीवर असा एकही मनुष्य नाही जो राजाची गोष्ट सांगू शकेल; म्हणून असा कोणताही राजा, प्रभू किंवा अधिपती झालेला नाही, ज्याने जादूगार, ज्योतिषी किंवा कल्दी यांच्यापैकी कोणाकडून अशा गोष्टी विचारल्या असतील. आणि राजा जी गोष्ट मागतो ती अत्यंत दुर्लभ आहे; देवतांशिवाय दुसरा कोणीही ती राजासमोर सांगू शकत नाही; आणि त्यांचे वसन देहधारीसमवेत नाही. यामुळे राजा क्रोधित झाला आणि अतिशय संतप्त होऊन त्याने बाबेलच्या सर्व ज्ञानी पुरुषांना नष्ट करण्याची आज्ञा दिली. दानिएल 2:10-12.

कर्मेल पर्वतावर एलीयाने ती परीक्षा प्रस्तावित केली, आणि त्याने प्रस्तावित केलेली ती परीक्षा केवळ खरा देव कोण आहे हे प्रकट करण्यासाठी नव्हती, तर खरा संदेषा कोण आहे हेही प्रकट करण्यासाठी होती. दानिएलाच्या दुसऱ्या अध्यायात खरे आणि खोटे यांतील भेद प्रकट करणारी परीक्षा कोणती हे कल्दी लोकच ओळखून देतात. ते स्पष्ट करतात की नबुखदनेस्सर ज्याचा शोध घेत आहे ती व्याख्या केवळ देवाकडूनच ओळखली जाऊ शकते, मनुष्यांकडून नव्हे. तसेच, “राजा जी मागणी करीत आहे ती विरळ गोष्ट आहे” असे ते म्हणतात, तेव्हा नबुखदनेस्सर आणि त्याचे धार्मिक ज्ञानी यांच्यातील संबंध हा अयोग्य संबंध होता, अशी त्यांची तक्रारही ते व्यक्त करतात. त्यांची इच्छा अशी आहे की राज्याचे प्रतिनिधित्व करणारा राजा, ज्या धार्मिक क्षेत्रावर त्यांचीच सत्ता मानली गेली आहे त्या क्षेत्रापासून दूर राहावा. ते चर्च आणि राज्य यांच्या संयोगाच्या तत्त्वांविरुद्ध आक्षेप घेत नाहीत; ते याविरुद्ध आक्षेप घेत आहेत की राज्याचे प्रतिनिधित्व करणारा नबुखदनेस्सर चर्चवर नियंत्रण ठेवण्याची मागणी करीत आहे. जर धार्मिक नेते राज्यावर राज्य करीत असतील, तर चर्च-राज्य संबंध त्यांना मान्य होईल. पशूच्या प्रतिमेची परीक्षा ही अशी परीक्षा आहे जिथे आपण आपले अनंतकाळचे भविष्य ठरवितो—नबुखदनेस्सरच्या प्रतिमेच्या स्वप्नाप्रमाणेच—ती जीवन-मृत्यूची परीक्षा आहे.

आणि शहाण्या पुरुषांचा वध करावा, असा हुकूम निघाला; आणि दानिएल व त्याच्या सोबत्यांचा वध करण्यासाठी त्यांना शोधू लागले. तेव्हा दानिएलने राजाच्या अंगरक्षकांच्या प्रमुख अर्योक याला, जो बाबेलच्या शहाण्या पुरुषांचा वध करण्यासाठी निघाला होता, विवेक आणि प्रज्ञेने उत्तर दिले: त्याने राजाच्या प्रधान अर्योकास उत्तर देऊन म्हटले, राजाकडून हा हुकूम इतका घाईघाईने का निघाला? तेव्हा अर्योकाने ती गोष्ट दानिएलला कळविली. दानिएल 2:13-15.

जेव्हा दानिएलला अद्याप अज्ञात असलेल्या प्रतिमेच्या स्वप्नातील जीवन आणि मृत्यूच्या परिस्थितींच्या अर्थाविषयी प्रकाश प्राप्त होतो, तेव्हा तो एक लाख चव्वेचाळीस हजारांना या वस्तुस्थितीबाबत मिळालेल्या प्रकाशाचे प्रतिनिधित्व करीत असतो की ते तीन-टप्प्यांच्या परीक्षाप्रक्रियेतील दुसऱ्या आणि दृश्य परीक्षेच्या इतिहासात आहेत. परंतु दानिएल केवळ त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करीत नाही ज्यांनी योग्य आहार घेण्याची निवड केली आणि त्यामुळे पहिली परीक्षा उत्तीर्ण केली, तर तो त्या मानवी प्रतिनिधीचेही प्रतिनिधित्व करतो ज्याला देवाने बायबलमधील भविष्यवाणीविषयी विशेष अंतर्दृष्टी दिली होती.

या चार मुलांबाबत, देवाने त्यांना सर्व प्रकारच्या विद्या व ज्ञानामध्ये ज्ञान आणि कुशलता दिली; आणि दानियेलाला सर्व दृष्टांत व स्वप्ने यांचे आकलन होते. दानियेल 1:17.

जरी ते चारही विश्वासू हिब्रू आहाराच्या परीक्षेत उत्तीर्ण झाले, तरी दृष्टान्त आणि स्वप्नांचा संदेशवाहक म्हणून दानिएल याची निवड करण्यात आली. दानिएल हा एलीया, योहान बाप्तिस्ता, प्रकटीकरणकर्ता योहान, विल्यम मिलर आणि Future for America यांच्याद्वारे दर्शविलेल्या भविष्यवाणीच्या संदेशवाहकाचे प्रतिनिधित्व करित आहे. भविष्यवाणीचा संदेशवाहक कधीही भविष्यवाणीच्या परीक्षेपासून विभक्त नसतो.

ख्रिस्ताच्या काळात, ज्यांनी योहानाच्या साक्षीस नाकारले, त्यांना येशूपासून लाभ होऊ शकला नाही. मिलराइट इतिहासात, ज्यांनी पहिला संदेश (विल्यम मिलर यांचे प्रतिनिधित्व करणारा) नाकारला, त्यांना दुसऱ्या संदेशापासून लाभ होऊ शकला नाही. या दोन्ही इतिहासांत विश्वासू लोकांना परीक्षेची प्रक्रिया कुठे नेऊन पोहोचवित होती हे ओळखता आले नाही. शिष्यांनी क्रूस पाहण्यास नकार दिला, जरी त्यांना ते घडणार असल्याचे स्पष्टपणे सांगितले गेले होते. मिलराइट लोक महान निराशा पाहू शकले नाहीत. दानिएलाला, नेबुखदनेस्सरच्या प्रतिमेच्या स्वप्नाशी संबंधित जीवन-मृत्यूच्या परिस्थितीविषयी अयोखाकडून माहिती मिळाल्यावर, त्या स्वप्नातील आशय काय होता किंवा प्रतिमेची परीक्षा कुठे नेऊन पोहोचवित होती हे माहित नव्हते. त्याला एवढेच माहित होते की ती जीवन-मृत्यूची परिस्थिती होती. म्हणून दानिएलाला त्या अर्थाचे आकलन करण्यासाठी वेळ आवश्यक होता.

मग दानियेल आत गेला आणि राजाला विनंती केली की त्याने त्याला वेळ द्यावा, म्हणजे तो राजाला अर्थ सांगेल. दानियेल 2:16.

दानिएलने पहिल्या परीक्षेत आपण खाण्याचे ठरविलेल्या आहारात (कार्यपद्धतीत) विश्वास प्रगट केला होता. म्हणून त्याला वेळ देण्यात आला, जसा ख्रिस्ताच्या काळातील शिष्यांना देण्यात आला होता. शिष्यांना देण्यात आलेला तो कालावधी म्हणजे ख्रिस्ताचा मृत्यू, दफन, पुनरुत्थान आणि त्याचे प्रारंभीचे स्वर्गारोहण—तो एम्माउसच्या रस्त्यावर शिष्यांना भेटला त्यापूर्वीचा, आणि त्यानंतर वरच्या खोलीत पुन्हा भेटला. मग त्या कालावधीच्या शेवटी त्याने त्यांच्यावर पवित्र आत्म्याचा श्वास फुंकला.

आणि हे बोलून झाल्यावर त्याने त्यांच्यावर श्वास फुंकला, आणि त्यांना म्हणाला, पवित्र आत्मा ग्रहण करा. योहान 20:22.

यहेज्केलने भविष्यवाणी केली आणि मृत हाडे एकत्र आणली गेली. नंतर यहेज्केलने पुन्हा भविष्यवाणी केली आणि नव्याने घडविलेल्या देहांवर पवित्र आत्म्याचा श्वास फुंकला गेला; आणि ते एक महान सैन्य म्हणून उभे राहिले. जेव्हा ख्रिस्ताने शिष्यांवर श्वास फुंकला, तेव्हा त्याने त्यांची समज उघडली.

मग त्यांनी त्यांची समज उघडली, जेणेकरून त्यांना शास्त्रवचने समजावीत. लूक 24:25.

सर्व संदेषे जगाच्या अंताविषयी बोलत आहेत, आणि दानिएल याला अपवाद नाही. त्याने मागितलेला वेळ असा एक कालावधी होता की ज्यामध्ये त्याला प्रकाशप्राप्ती व्हावी. मिलेराइटांसाठी प्रतीक्षेचा काळ हा पहिल्या निराशेपासून ते त्यांनी मत्तय अध्याय पंचवीस आणि हबक्कूक अध्याय दोन यांतील भविष्यवाण्यांच्या संदर्भात आपण विलंबकाळात आहोत हे ओळखले त्या वेळेपर्यंत होता. मिलेराइट इतिहासातील त्या विलंबकाळाचा इतिहास दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या काळात पूर्ण झाला. दानिएल अध्याय दोन हाच इतिहास दर्शवितो; म्हणून, वेळेसाठी त्याची विनंती भविष्यसूचक रीतीने मिलेराइटांच्या विलंबकाळाशी अनुरूप ठरते. म्हणून दानिएलची वेळेसाठीची विनंती आणि मिलेराइटांचा विलंबकाळ हे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या विलंबकाळाचे प्रतिनिधित्व करतात, जो 18 जुलै, 2020 रोजी आरंभ झाला.

नेबुखदनेस्सराच्या प्रतिमेच्या स्वप्नाचा अर्थ समजून घेण्यासाठी दानिएलाने मागितलेला वेळ, प्रकटीकरण अध्याय अकरामध्ये त्या साडेतीन दिवसांद्वारे दर्शविला आहे, ज्यांत दोन साक्षीदार रस्त्यावर मेलेले पडून राहिले. प्रकटीकरण

अकरामधील त्या साडेतीन दिवसांच्या इतिहासात—जे साडेतीन दिवस प्रतीकात्मकरित्या भविष्यवाणीतील अरण्याचे प्रतिनिधित्व करतात—तेथे एक आवाज आक्रोश करीत आहे. मृत कोरड्या हाडांना जागृत करून जीवन देण्यासाठी साहाय्यकाद्वारे उपयोगात आणला जाणारा मानवी आवाज दानिएलाने दर्शविला आहे, ज्याला ते स्वप्न काय होते आणि त्याचा अर्थ काय होता याचे भविष्यसूचक प्रकटीकरण देण्यात आले. अरण्यात आक्रोश करणाऱ्या त्या आवाजाला, दानिएलाने दर्शविल्याप्रमाणे, स्वप्ने आणि दृष्टांत यांचे भविष्यसूचक आकलन देण्यात आले आहे. तो आवाज आक्रोश करीत आहे; अशा रीतीने हे ओळखले जाते की त्याला मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचा संदेश देण्यात आला आहे, आणि तो आक्रोश मध्यरात्री दिला जातो, जी अंधकाराचे प्रतिनिधित्व करते.

मध्यरात्रीच्या अतिगहन अंधकारात त्या आवाजाला (Daniel) अंधकाराने आच्छादित संदेशाचे आकलन देण्यात आले. त्या आवाजाला (Ezekiel) दिलेली आज्ञा अशी आहे की, त्याने मृत शुष्क हाडांवर भविष्यवाणी करावी. तो तसे करीत असता, रस्त्यात पडलेल्या मृतांवर सांत्वनकर्ता श्वासरूपाने फुंकला जातो आणि ते “पुनरुज्जीवित” होतात. परंतु हे पुनरुज्जीवन केवळ प्रार्थनेद्वारेच सिद्ध होते. रस्त्यात ठार मारल्या गेलेल्या त्या मृत शुष्क हाडांच्या पुनरुज्जीवनाच्या इतिहासात प्रार्थना हा एक मार्गचिन्ह आहे. ते मार्गचिन्ह ज्या योग्य स्थानी ओळखले जाते, त्या ठिकाणी Daniel भविष्यसूचक रीतीने त्या मार्गचिन्हाचे प्रतिनिधित्व करतो.

“आपल्या मध्ये खऱ्या धर्मपरायणतेचे पुनरुज्जीवन होणे ही आपल्या सर्व गरजांपैकी सर्वात महान आणि सर्वात तातडीची गरज आहे. याचा शोध घेणे हे आपले पहिले कार्य असले पाहिजे. प्रभूचा आशीर्वाद प्राप्त करण्यासाठी मनःपूर्वक प्रयत्न झाले पाहिजेत; कारण देव आपल्यावर आपला आशीर्वाद बरसायला इच्छुक नाही म्हणून नव्हे, तर तो स्वीकारण्यास आपण तयार नाही म्हणून. आपला स्वर्गीय पिता, जे त्याच्याकडे मागतात त्यांना आपला पवित्र आत्मा देण्यास, पृथ्वीवरील पालक आपल्या मुलांना चांगल्या देणग्या देण्यास जितके इच्छुक असतात त्याहून अधिक इच्छुक आहे. परंतु कबुली, दीनता, पश्चात्ताप आणि मनःपूर्वक प्रार्थना यांद्वारे, ज्या अटींवर देवाने आपल्याला आपला आशीर्वाद देण्याचे वचन दिले आहे त्या पूर्ण करणे हे आपले कार्य आहे. पुनरुज्जीवनाची अपेक्षा केवळ प्रार्थनेच्या उत्तररूपानेच ठेवली पाहिजे. लोक देवाच्या पवित्र आत्म्यापासून इतके वंचित असताना, ते वचनाच्या प्रचाराचे मोल ओळखू शकत नाहीत; परंतु जेव्हा आत्म्याची सामर्थ्यशाली क्रिया त्यांच्या अंतःकरणांना स्पर्श करते, तेव्हा दिलेली प्रवचने निष्फळ ठरणार नाहीत. देवाच्या वचनाच्या शिकवणीने मार्गदर्शित होऊन, त्याच्या आत्म्याच्या प्रकटीकरणासह, सुज्ञ विवेकाचा अवलंब करीत, जे आमच्या सभांना उपस्थित राहतील ते मौल्यवान अनुभव प्राप्त करतील, आणि घरी परतल्यावर हितकारक प्रभाव पाडण्यास तयार असतील.”

“जुन्या ध्वजवाहकांना प्रार्थनेत देवाबरोबर झगडणे म्हणजे काय, आणि त्याच्या आत्म्याचा ओतप्रोत वर्षाव अनुभवणे म्हणजे काय, हे ठाऊक होते. परंतु हे आता कार्यक्षेत्राच्या रंगमंचावरून निघून जात आहेत; आणि त्यांची स्थाने भरण्यासाठी कोण पुढे येत आहेत? उदयोन्मुख पिढीची स्थिती कशी आहे? ते देवाकडे परिवर्तन पावले आहेत काय? स्वर्गीय पवित्रस्थानात चाललेल्या कार्याविषयी आपण जागृत आहोत काय, की आपण चर्चवर काही बंधनकारक सामर्थ्य येईपर्यंतच जागे होण्यासाठी थांबून आहोत? आपण संपूर्ण चर्चेचे पुनरुज्जीवन झालेले पाहण्याची आशा बाळगून आहोत काय? तो काळ कधीही येणार नाही.”

“मंडळीमध्ये असे काही लोक आहेत की जे परिवर्तन पावलेले नाहीत, आणि जे मनःपूर्वक, प्रभावी प्रार्थनेत सहभागी होणार नाहीत. आपण प्रत्येकाने स्वतंत्रपणे या कार्यास आरंभ केला पाहिजे. आपण अधिक प्रार्थना केली पाहिजे आणि कमी बोलले पाहिजे. अधर्म वाढत आहे, आणि लोकांना हे शिकविले गेले पाहिजे की आत्मा व सामर्थ्य यांशिवाय केवळ देवभक्तीच्या बाह्य रूपाने समाधान मानू नये. जर आपण आपल्या स्वतःच्या अंतःकरणाचा शोध घेण्यास, आपली पापे दूर करण्यास, आणि आपल्या दुष्ट प्रवृत्ती दुरुस्त करण्यास तत्पर असू, तर आपल्या आत्म्या व्यर्थतेकडे उचलल्या जाणार नाहीत; आपण स्वतःविषयी अविश्वासी राहू, आणि आपली समर्थता देवाकडून आहे याची स्थिर जाणीव आपल्यामध्ये असेल.” Selected Messages, book 1, 121, 122.

दानिएलने निवडलेल्या आहारावरील विश्वासाच्या आधारे, त्याला नंतर एका दृश्य परीक्षणाच्या प्रक्रियेत आणण्यात आले, ज्यात त्याने आपल्या आहाराने दर्शविलेली पद्धतशास्त्र वापरणे अपेक्षित होते—प्रथम असे वचन देण्यासाठी की त्याचा देव स्वप्न ओळखून त्याचे स्पष्टीकरण करील, आणि त्यानंतर ते स्वप्न राजासमोर मांडण्याचे कार्य पूर्ण करील. त्याच्याकडे योग्य आहार, किंवा योग्य पद्धतशास्त्र, होते; आणि मग नबुखदनेस्सराच्या प्रतिमेच्या स्वप्नाचा संदेश, जो संपूर्णपणे “अंधकारात” होता, तो सादर करून त्याने आपल्या विश्वासाचे दृश्य प्रकटीकरण करायचे होते. त्याची पुढील कृती ही त्याच्या विश्वासाचे दृश्य प्रकटीकरण होती; कारण अंधकारात सापडल्यावर देवाच्या लोकांसाठी असलेल्या दैवी सूत्राचा त्याने मग उपयोग केला.

“जो प्रार्थना करण्याकडे दुर्लक्ष करतात त्यांना दुष्टाच्या अंधाराने वेढून टाकले जाते. शत्रूच्या कुजबुजणाऱ्या मोहक प्रवृत्ती त्यांना पापाकडे भुरळ घालतात; आणि हे सर्व यासाठी घडते की देवाने प्रार्थनेच्या दैवी व्यवस्थेत त्यांना दिलेल्या विशेषाधिकारांचा ते उपयोग करीत नाहीत. देवाचे पुत्र व कन्या प्रार्थना करण्यास अनुत्सुक का असावेत, जेव्हा प्रार्थना ही विश्वासाच्या हातातील ती किल्ली आहे जी स्वर्गीय भांडार उघडते, जिथे सर्वशक्तिमत्त्वाची असीम साधने साठवून ठेवलेली आहेत? अखंड प्रार्थना आणि जागरूक दक्षता यांशिवाय आपण निष्काळजी होण्याच्या आणि योग्य मार्गापासून विचलित होण्याच्या धोक्यात असतो. विरोधक सतत कृपासिंहासनाकडे जाणारा मार्ग अडविण्याचा प्रयत्न करीत असतो, जेणेकरून आपण उत्कट विनवणी आणि विश्वास यांच्या द्वारे मोहाचा प्रतिकार करण्यासाठी कृपा व सामर्थ्य प्राप्त करू नये.” Steps to Christ, 94.

नेबुखदनेस्सराच्या रात्रीच्या स्वप्नातील आशयाच्या अंधकारमयतेमुळे, दानियेल आपल्या तीन सहकाऱ्यांसह एकत्र येऊन प्रार्थना करू लागला.

मग दानीएल आपल्या घरी गेला, आणि त्याने ही गोष्ट आपल्या सोबत्यांना, हनन्या, मीशाएल, आणि अझर्या, यांना कळविली; की त्यांनी या गूढ विषयाविषयी स्वर्गातील देवाकडे दया मागावी; म्हणजे दानीएल आणि त्याचे सोबती बाबेलच्या इतर ज्ञानी पुरुषांबरोबर नष्ट होऊ नयेत. मग रात्रीच्या दृष्टान्तात ते गूढ दानीएलास प्रकट झाले. तेव्हा दानीएलाने स्वर्गातील देवाचा स्तव केला. दानीएल म्हणाला, देवाचे नाव युगानुयुगे धन्य असो; कारण ज्ञान आणि सामर्थ्य त्याचे आहे. तो काळ व ऋतू बदलतो; तो राजांना दूर करतो, आणि राजांना स्थापतो; तो ज्ञानींना ज्ञान देतो, आणि समज असणाऱ्यांना विद्या देतो. तो गूढ व अगाध गोष्टी प्रकट करतो; अंधारात काय आहे हे त्याला ठाऊक आहे, आणि प्रकाश त्याच्याजवळ वास करतो. हे माझ्या पितरांच्या देवा, मी तुझे आभार मानतो, आणि तुझी स्तुती करतो, कारण तू मला ज्ञान आणि सामर्थ्य दिले आहेस, आणि आम्ही तुझ्याकडे जी विनंती केली होती ती आता तू मला कळविली आहेस; कारण राजाची गोष्ट तू आता आम्हांस कळविली आहेस. दानीएल 2:17-23.

तेव्हा दानिएलाला त्याच्याकडून प्रतिफळ मिळाले, जो “अंधःकारात काय आहे हे जाणतो.” रविवारविषयक कायदेबाजीची चळवळ अंधःकारात पुढे चालली आहे, आणि ज्यांनी दैवी आहाराचे सेवन करीत असल्याचा अंगीकार केला आहे, त्यांना त्या पशूच्या प्रतिमेची घडण ओळखणे आवश्यक आहे, जी पोपसत्तेच्या अधिकाराच्या चिन्हाची अंमलबजावणी करण्यासाठी धार्मिक व राजकीय व्यासपीठ तयार करते.

दानिएल अध्याय दोन हे केवळ मिलराइट इतिहासातील दुसऱ्या देवदूताचा इतिहास ओळखून देत नाही, तर अधिक थेटपणे तो तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीत दुसऱ्या देवदूताचा इतिहास स्पष्ट करीत आहे. नबुखदनेस्सरच्या पुतळ्याच्या स्वप्नाच्या परीक्षेत, पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेचे प्रतिनिधित्व केले आहे. समीप येत असलेल्या रविवार कायद्याच्या जीवन-मृत्यूच्या परिस्थितींविषयी देवाच्या लोकांना जागृत होण्याच्या भविष्यसूचक पायऱ्या, दानिएल व प्रकटीकरण या पुस्तकांत अत्यंत विशिष्ट रीतीने ओळखून दाखविल्या आहेत.

दानियेल त्या इतिहासातील संदेशवाहकाचे प्रतिनिधित्व करतो, ज्यामध्ये मूर्तीच्या स्वप्नाचा जीवन-मरणाचा संदेश पुढे जातो. तो ज्या आहाराविषयी समज प्राप्त करून आला आहे त्यावर स्थिर उभा राहतो, आणि विश्वासाने असे घोषित करतो की देव ते दर्शन प्रकट करू शकतो; परंतु तो वेळ मागतो. तो वेळ म्हणजे विलंबाचा काळ होय. त्या विलंबाच्या

काळाच्या समाप्तीला, नबुखदनेस्सराच्या अंधकारमय स्वप्नात काय होते याचे ज्ञान त्याला दिले जाते; परंतु इतकेच नव्हे. त्याला केवळ मूर्तीच्या स्वप्नाचे आकलन प्राप्त होत नाही, जे पशूच्या प्रतिमेचे आणि तिच्याशी संबंधित परीक्षेचे प्रतिरूप आहे, तर विलंबाच्या काळाच्या शेवटी तो देवाची स्तुतीही करीत असतो, कारण देव “ज्ञानी जनांस ज्ञान देतो, आणि ज्यांना समज आहे त्यांस विद्या देतो: तो खोल व गुप्त गोष्टी प्रकट करतो: अंधकारात काय आहे हे तो जाणतो, आणि प्रकाश त्याच्याजवळ वास करतो.”

दानियेल येथे आपली स्तुती या संदर्भात करीत आहे की “ज्ञानाची वाढ” झाली आहे; कारण बाराव्या अध्यायात तो हे ओळखतो की “शहाणे” “ज्ञानाची वाढ” समजतील, आणि तो देवाची स्तुतीही करीत आहे की त्याने “शहाण्यांना” “बुद्धी” आणि “ज्ञान” दिले आहे. तो थेट शहाण्या कुमारांचा संदर्भ देत आहे, आणि आपल्या काळास विलंबाच्या काळाशी जोडत आहे. तो दुसऱ्या अध्यायात आढळणारे दृष्टांत तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीत मत्तय पंचवीसमधील विलंबाच्या काळाच्या परिपूर्ण पूर्ततेशी थेट जोडत आहे. याहून अधिक महत्त्वाची गोष्ट म्हणजे प्रकटीकरणाचे पुस्तक हे ओळख करून देते की कृपाकाळ संपण्याच्या अगदी आधी, योहानाला दानियेल व प्रकटीकरण या पुस्तकांतील भविष्यवाण्यांची वचने मुद्रित करू नयेत असे सांगण्यात आले, कारण ती दोन्ही एकच पुस्तक आहेत.

आणि तो मला म्हणाला, “या पुस्तकातील भविष्यवाणीचे वचन मुद्रांकित करू नकोस; कारण समय समीप आला आहे. जो अन्यायी आहे, तो अजूनही अन्यायीच राहो; आणि जो अशुद्ध आहे, तो अजूनही अशुद्धच राहो; आणि जो नीतिमान आहे, तो अजूनही नीतिमानच राहो; आणि जो पवित्र आहे, तो अजूनही पवित्रच राहो.” प्रकटीकरण 22:10, 11.

दहा कुमारींच्या दृष्टांतातील विलंबाच्या काळात दानियेल आणि प्रकटीकरण यांतील भविष्यवाण्या उघडल्या जाण्याचा काळ आहे, आणि तो काळ दानियेलाने वेळ मागितल्याने दर्शविला आहे. त्याने वेळ मागितल्यानंतर प्रार्थना झाली, आणि ती कोरड्या हाडांच्या मृतांच्या पुनरुत्थानापूर्वी घडली पाहिजे. ज्या कालखंडात ज्ञानाची वाढ आणि अंधकाराने आच्छादित असलेल्या प्रतिमेच्या स्वप्नाचे समज प्रकट झाले, त्या वेळी देवाने दानियेलासाठी आणखी एक कार्य केले. “तो गूढ व गुप्त गोष्टी प्रकट करितो.” मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या इतिहासातील गुप्त गोष्ट म्हणजे कृपाकाल संपण्याच्या अगदी आधी उघडली जाणारी प्रकटीकरणातील भविष्यवाणी होय. ती “गंभीर व गुप्त” गोष्ट म्हणजे “सत्य” होय.

सत्य हे त्या भविष्यवाणीतील कळीप्रमाणे ठरते, जी दानियेलाने प्रतिनिधित्व केलेल्या दूतासाठी उघडली जाते, आणि ज्यामुळे “सात गर्जना” यांचा गुप्त इतिहास ओळखता येतो. हा गुप्त इतिहास तीन मार्गचिन्हांचा इतिहास आहे. पहिले निराशाजनक ठरते, आणि शेवटचेही निराशाजनक ठरते, जसे मिलराइट इतिहासात दर्शविले आहे. “सत्य” असा अनुवाद केलेला हिब्रू शब्द “अद्भुत भाषाशास्त्रज्ञाने” हिब्रू वर्णमालेतील पहिले, तेरावे आणि शेवटचे अक्षर यांच्या संयोगाने निर्माण केला. येशू हा प्रथम आणि अंतिम आहे, आणि तोच “सत्य” आहे. “अद्भुत भाषाशास्त्रज्ञाने” निर्माण केलेल्या त्या शब्दाची रचना “सात गर्जना” यांच्या गुप्त इतिहासरूप असलेल्या त्या तीन भविष्यवाणीतील मार्गचिन्हांची ओळख करून देते; ती दानियेलाने “वेळ” मागितली आणि प्रार्थनेला गेला तोपर्यंत मुद्रांकित ठेवावयाची होती.

१८ जुलै, २०२० रोजीची निराशा हा पहिला मार्गचिन्ह होता, आणि ती तीन मार्गचिन्हांपैकी शेवटच्या मार्गचिन्हाशी संबंधित असलेल्या निराशेचे चित्रण करते, जे म्हणजे रविवारचा कायदा. मधले अक्षर, म्हणजे तेरावे अक्षर, हे बंडाचे प्रतीक आहे, आणि ते सात मेघगर्जनांच्या गुप्त इतिहासातील मधल्या मार्गचिन्हाचेही प्रतीक आहे. हे बंड मध्यरात्रीच्या आरोळीत मूर्ख कुमारांकद्वारे दर्शविले जाते, कारण मध्यरात्रीची आरोळी ही १८ जुलै, २०२०, मध्यरात्रीची आरोळी, आणि लवकरच येऊ घातलेला रविवारचा कायदा या त्रिस्तरीय इतिहासातील मधली मार्गचिन्ह आहे. जसेच मध्यरात्र होते, तसे वेळ तेराव्या तासात प्रवेश करते, जिथे मूर्ख कुमारांचे दृश्यमान प्रकटीकरण त्यांच्या या जाणीवेद्वारे प्रदर्शित होते की त्यांच्याकडे सुवर्णतेल नाही.

प्रकटीकरणाच्या अकराव्या अध्यायातील “साडेतीन दिवसांच्या” प्रतीकात्मक “अरण्यात” देवाच्या लोकांचे प्रतिनिधित्व “सात वेळा” या शापाच्या प्रतीकात्मक इतिहासात असल्याप्रमाणे केले आहे. त्या कालावधीच्या शेवटी, त्यांनी हे ओळखायचे आहे की ते विखुरले गेले आहेत, त्यांनी पाप केले आहे, त्यांच्या पितरांनी पाप केले आहे, ते देवाच्या विरोधात चालत आले आहेत आणि देव त्यांच्याविरुद्ध चालत आला आहे. त्या जाणीवेने त्यांना लेवीयविवरणाच्या सव्वीसाव्या अध्यायातील प्रार्थना करावयास प्रवृत्त करावयाचे आहे. त्यांनी लेवीयविवरणाच्या सव्वीसाव्या अध्यायातील ही प्रार्थना केलीच पाहिजे, ही जाणीव भविष्यसूचक रीतीने दानियेलाच्या दुसऱ्या अध्यायातील प्रार्थनेशी सुसंगत आहे, आणि तिचे चित्रण नवव्या अध्यायातील दानियेलाच्या प्रार्थनेत करण्यात आले आहे. नवव्या अध्यायात दानियेलाने लेवीयविवरण सव्वीसची प्रार्थना केली, याचे कारण असे होते की त्याने ओळखले होते की तो देवाच्या लोकांच्या बंदिवासाविषयी यिर्मयाच्या भविष्यवाणीतील सत्तर वर्षांच्या शेवटी पोहोचला आहे.

तीच सत्तर वर्षे देवाच्या लोकांच्या मुद्रांकणाच्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतात. ती सत्तर वर्षे मलाखी अध्याय तीनमधील शुद्धीकरणाचे आणि ख्रिस्ताच्या मंदिराच्या दोन शुद्धीकरणांचे प्रतिनिधित्व करतात. ती पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेच्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतात. तो इतिहास ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी सुरू होतो आणि लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याने समाप्त होतो. त्या प्रतीकात्मक सत्तर वर्षांच्या कालावधीच्या शेवटी, दानिएल प्रार्थना करता यावी म्हणून “थांबण्याचा काळ” शोधतो. भविष्यवाणीचे अंतिम गुपित त्याला प्रकट करण्यात आले तेव्हा त्याच्या प्रार्थनेचे उत्तर देण्यात आले. हे प्रकटीकरण जुलै १८, २०२० नंतरच्या “अरण्यातील” विखुरण्याच्या काळात देवाचे खरे प्रॉटेस्टंट लोक अजूनही असताना झाले. त्या वेळी “अरण्यात हाक मारणाऱ्या आवाजाला” “सत्य” प्रकट करण्यात आले.

पुढील लेखात आपण दानियेल अध्याय दोन याचा पुढे अभ्यास करू.

आणि या देशाविरुद्ध परमेश्वराचा कोप भडकला, की या पुस्तकात लिहिलेले सर्व शाप त्याच्यावर आणावेत; आणि परमेश्वराने त्यांना क्रोधाने, संतापाने, आणि महान रोषाने त्यांच्या भूमीतून उपटून टाकले, व आज जसे आहे तसे त्यांना दुसऱ्या देशात फेकून दिले. गुप्त गोष्टी परमेश्वर आमच्या देवाच्या आहेत; पण प्रकट केलेल्या गोष्टी आमच्या आणि आमच्या मुलांच्या सर्वकाळाकरिता आहेत, जेणेकरून आम्ही या नियमशास्त्रातील सर्व वचने पाळावीत. अनुवाद 29:27-29.